

Marinus (Rien) Boudewijn Braber is geboren op 24 maart 1919 in Rotterdam. Hij was de zoon van Marinus Boudewijn Braber en Johanna Stout.

Op 29 augustus 1920 werd Groep 7 De Verkenners opgericht in Rotterdam. De groep had een zwarte das met gele rand. De stam heette de Roald Amundsen stam. In 1933 werd het hoofdkwartier van het district Rotterdam en het Centraal magazijn gevestigd in het pand aan de Haringvliet 76. Ook Groep 14 de M.A.A.S. groep, Groep 17 Oranje Blauw, Groep 18 de Zwarte Bende, Groep 7 De Verkenners en Groep 21 De Ketting gebruikten het pand als uitvalsbasis en kregen als adres Oosterkade 34. De stam opende tijdens de mobilisatie haar clubhuis voor padvinders en oud-padvinders onder de gemobiliseerde militairen.

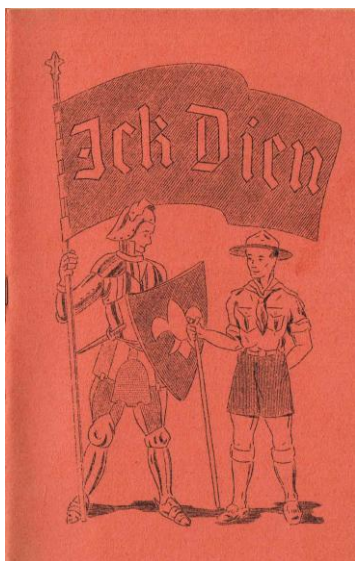
Rien was waarschijnlijk voor de oorlog verkenners en voortrekker bij Groep 7. Waarschijnlijk is hij vlak voor het verbod op de padvinderij in 1941 voortrekker geworden bij de stam van de groep.

Direct na de inval door de Duitsers melden scouts zich in Rotterdam op posten zoals de politiebureaus en de hulpposten van de Vrouwelijke Vrijwillige Hulp. Door het wegvallen van de telefoonverbindingen werden de scouts onder andere ingezet als ordonnansen. Ze hielpen met regelen van verkeer, het vervoer van slachtoffers en het graven van tijdelijke graven. Een groot deel van de stad was nog strijdtoneel dus het werk was niet ongevaarlijk.

De meidagen van 1940 kwam de groep redelijk ongeschonden door. De eigenaar van het pand had dringend kantoorruimte nodig en de verschillende groepen moesten vertrekken. Groep 7 De Verkenners en groep 18 MAAS groep gingen, na het verbod op Scouting op 2 april 1941, door onder de naam Kralingse Luchtvaart Club en waren officieel aangesloten bij de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart. Ze vonden een clublokaal bij door de oorlogsomstandigheden stilliggend tricotage fabriekje bij de Raampoortstraat. Toen het bestuur van de KNVL in 1942 door een aantal NSB leden vervangen werd, besloot de Kralingse Luchtvaart Club te stoppen.

De stam trad op als brandwacht in het Eudokia-ziekenhuis te Rotterdam. Het ziekenhuis Eudokia aan de Bergweg/Bergsingel in Rotterdam zocht in 1942 naar mensen die hulp wilden verlenen tijdens luchtaanvallen en kwamen in contact met de verboden Scoutingorganisatie. Scouts van negen verschillende Scoutinggroepen gingen een brandwacht vormen. Er werden gewerkt in acht ploegen die om de beurt dienst hadden. Van daadwerkelijke hulp is het nooit gekomen. Het bleef bij wachten en oefenen met het uitrollen en aankoppelen van brandslangen en het oefenen met brancards. Na een tijd werd het ziekenhuis een onderduikadres voor veel jongeren, die waren opgeroepen voor de Arbeitseinsatz om in Duitsland te gaan werken. Of Rien ook actief was in het Eudokia ziekenhuis is niet bekend, maar hij vertrok eind 1942 voor de Arbeitseinsatz naar Duitsland.

In januari 1942 verklaarde Duitsland dat het noodzakelijk was arbeiders uit de bezette gebieden te verplichten voor de Duitse oorlogsindustrie te werken. In die maand werd in Nederland de Nederlandse Arbeidsdienst ingesteld. Jonge mannen moesten voor deze dienst hun arbeidsdienstplicht vervullen. Nederlandse werklozen waren al vóór die tijd verplicht om werk in Duitsland aan te nemen als ze steun of een uitkering ontvingen. In mei 1943 voerde de bezetter in Nederland officieel de Arbeitseinsatz in. Alle jongemannen tussen de achttien tot vijfendertig jaar kregen een oproep om zich te melden. Omdat dit niet genoeg werkkrachten opleverde, besloten de Duitsers om de leeftijdscategorie te verruimen naar zeventien tot veertig jaar. Ook werden er razzia's gehouden waarbij mensen opgepakt werden die daarna in Duitsland tewerkgesteld werden. Veel jongeren doken onder om aan de Arbeitseinsatz te ontkomen. Tijdens de oorlog werd Rien als dwangarbeider tewerkgesteld in Kassel van 6 november 1942 tot 31 maart 1945. Hij werkte bij Fieseler Werke.

Hij werd vlak na de oorlog assistent voortrekkersleiding (Baas) van de Ronald Amundsenstam van groep 7. Hij zat in de commissie van stamleden van de verschillende Rotterdamse groepen, die er voor zorgden dat het districtsvoortrekkersblad Ick Dien weer uitkwam.

Hij trouwde in Rotterdam op 20 mei 1948 met Helena (Lenie) Poolen (1927-2016) en ze kregen drie kinderen.

Rien is overleden op 19 februari 2000 in Breda en werd begraven op begraafplaats De Bieberg in Breda.

Meer informatie

[Marinus Boudewijn Braber \(Rotterdam, 24 maart 1919 - Breda, 19 februari 2000\) -](#)

[Oorlogsbronnen.nl](#)

[| Nationaal Archief](#)

[Marinus Braber | Nationaal Archief](#)

[het Steenbergse geslacht Braber](#)

[Breda - Begraafplaats De Bieberg - - graf 216312](#)

Ick Dien, maandblad voor de voortrekkers van het district Rotterdam. November 1945

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.